കാളകൾ

തോളത്തു ഘനം തൂങ്ങും വണ്ടിതൻ തണ്ടും പേറി-
ക്കാളകൾ മന്ദം മന്ദമിഴഞ്ഞു നീങ്ങീടുമ്പോൾ
മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള മാനുഷാകാരം പൂണ്ടി-
ട്ടറ്റത്തു വണ്ടിക്കയ്യിലിരിപ്പൂ കൂനിക്കൂടി.
തോളുകൾ കുനിഞ്ഞിട്ടുണ്ടവന്നും, സ്വജീവിത-
നാളുകൾ തൽകണ്ഠത്തിലേറ്റിയ നുകം പേറി.
കാലുകൾ തേഞ്ഞിട്ടുണ്ടിന്നവന്നും നെടുനാള-
ക്കാലത്തിൻ കരാളമാം പാതകൾ താണ്ടിത്താണ്ടി.
ദുർവിധി കുടിച്ചെന്നും മിഴിനീർ വറ്റിക്കയാൽ
നിർവികാരങ്ങളാണാക്കണ്ണുകൾ നിർജീവങ്ങൾ.
മന്നിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രഹരം സഹിക്കയാൽ
പുണ്ണുകൾ പടർന്നിട്ടുണ്ടവന്നും കരൾക്കാമ്പിൽ.
ഒട്ടേറെക്കാലം മുമ്പിലച്ചെറുപഞ്ഞക്കുടിൽ-
ത്തൊട്ടിലിൽ കൈക്കുഞ്ഞായിപ്പിറന്ന കാലം മുതൽ,
ലക്ഷ്യമെ,ങ്ങറിയാതെ, മൃത്യുവിൻ ഭയാനക-
ശിക്ഷയിൽബ്ഭയം പൂണ്ടു കാൽക്ഷണം പതറാതെ,
ജീവിതം കയറ്റിയോരുൽക്കടബ്ഭാരം തിങ്ങു-
മാവണ്ടി വലിക്കയാണിസ്സാധു നാളിൽ നാളിൽ!
ഗ്രാമവീഥിയിൽ, നേരം വെളുക്കെ,ക്കുടം പേറി,
ത്താമരക്കുളം നോക്കിക്കന്യമാർ ഗമിക്കുമ്പോൾ,
പുഞ്ചയ്ക്കു വെള്ളം തേവും കൃഷിക്കാർതൻ ശുദ്ധമാം
നെഞ്ചുകൾ സംഗീതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റീടുമ്പോൾ,
ഉച്ചയ്ക്കു വഴിവക്കിൽപ്പേരാലിൻ ചുവട്ടിലായ്
സ്വച്ഛനിദ്രയിൽ മുങ്ങിപ്പഥികർ ശയിക്കുമ്പോൾ;
ചാഞ്ഞിടും കരിക്കൊടിവള്ളിയിലൂഞ്ഞാലാടി-
ക്കാഞ്ഞിരമരത്തോപ്പിൽ തത്തകൾ ചിലയ്ക്കുമ്പോൾ,

അന്തിയിൽ, വിഷക്കാവിൽ, വെളിച്ചമകറ്റുവാൻ
ദുർമ്മന്ത്രവാദം ചെയ്യും മൂങ്ങകൾ മൂളിടുമ്പോൾ,
അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിതൻ ഗുഹകളെ-
യലറും തെണ്ടിപ്പട്ടി'യോളി'യാൽ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
കണ്ടിടാറുണ്ടു ഞാനാക്കിഴവൻ വണ്ടിക്കാരൻ
വണ്ടിയും തെളിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിങ്ങു ചരിപ്പതായ്.
മിണ്ടുകില്ലൊന്നും തന്നെ മിഴിയും ചുണ്ടും; വണ്ടി-
ത്തണ്ടിന്റെ ദയാർഹമാം ഞരക്കം മാത്രം കേൾക്കാം.
കാളകൾ ചരിക്കുന്നു മന്ദമായ്; 'ത്തെളിക്കുന്ന
കാള'യും ചലിക്കുന്നിതാവിധമെന്നും തന്നെ!
ഒട്ടേറെയപൂർവമായ്ക്കേട്ടിടാം, വണ്ടിക്കാരൻ –
ചാട്ടവാറുലയ്ക്കവേ മൂളുന്ന പാട്ടൊന്നേവം:
"നാടകമേ....യുലകം; നാളെ, നടപ്പതേ –
യാരറിവാർ – ഒരു നാടകമേ....യുലകം!"
ഒരു നാൾ ഗ്രാമവീഥി തന്നിലായ്ക്കണ്ടൂ ഞാനെൻ
കരളു നടുങ്ങവേയിമ്മട്ടാമൊരു രംഗം:
നാലുപേർ – അല്ലാ – നാലു കാളകൾ – പഴന്തുണി
മൂടിയ മരക്കട്ടിൽ പേറി മുന്നേറീടുന്നു!
കട്ടിലിൽ – ത്തുണിക്കുള്ളിൽക്കിടപ്പൂ തൻ ചൈതന്യം
വറ്റിയ 'വണ്ടിക്കാള'– പണ്ടത്തെ വണ്ടിക്കാരൻ!
കണ്ണുനീർ ചൊരിഞ്ഞീലാ ചുറ്റിലും മിത്രാദികൾ;
വിണ്ണിലായ് വിഷാദത്തിൻ വിലാപം പടർന്നീലാ.
തോളത്തു ഘനം തൂങ്ങും കട്ടിലും പേറിക്കൊണ്ടു
കാളകൾ നാലും മാത്രമിഴഞ്ഞു മുന്നേറുന്നു.

ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും (പി. ഭാസ്കരൻ)

- “മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള മാനുഷാകാരം പൂണ്ടി-
  ട്ടറ്റത്തു വണ്ടിക്കയ്യിലിരിപ്പൂ കൂനിക്കൂടി”

  വണ്ടിക്കാരനെ മറ്റൊരു വണ്ടിക്കാള എന്നു വിളിക്കാൻ കാരണമെന്ത്? ചർച്ചചെയ്യുക.

- ‘കരിക്കൊടിവള്ളിയിലൂഞ്ഞാലാടുന്ന തത്ത’
  ‘മന്ദം മന്ദമിഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കാള’
  ‘താമരക്കുളം നോക്കി ഗമിക്കുന്ന കന്യമാർ’

  ജീവിതത്തിന്റെ ചലനാത്മകത ദൃശ്യമാക്കുന്ന സൂചനകളാണിവ. കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

- പ്രയോഗഭംഗി കണ്ടെത്തുക.
  “അന്തിയിൽ, വിഷക്കാവിൽ വെളിച്ചമകറ്റുവാൻ
  ദുർമ്മന്ത്രവാദം ചെയ്യും മൂങ്ങകൾ മൂളിടുമ്പോൾ
  അകലെക്കുന്നിൻമോളിൽ, രാത്രിതൻ ഗുഹകളെ-
  യലറും തെണ്ടിപ്പട്ടി‘യോളി’യാൽ നിറയ്ക്കുമ്പോൾ”

- പ്രഭാതം മുതൽ രാത്രിവരെ നീളുന്ന വണ്ടിക്കാരന്റെ അധ്വാനതീവ്രത ധ്വനിപ്പിക്കാൻ കവി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തന്ത്രമെന്ത്? വിശകലനം ചെയ്യുക.

- “പുഞ്ചയ്ക്കു വെള്ളം തേവും കൃഷിക്കാർതൻ ശുദ്ധമാം
  നെഞ്ചുകൾ സംഗീതമായ് ചുറ്റിലും ചുറ്റീടുമ്പോൾ”
  കാളകൾ (പി. ഭാസ്കരൻ)

  “പാടത്തുപോയ് പാംസുലപാദചാരി
  കൃഷീവലൻ വേലതുടങ്ങി നൂനം
  സോത്സാഹമായ് കാലികളെത്തെളിക്കു
  മവന്റെ താരസ്വരമുണ്ടു കേൾപ്പൂ”
  ഗ്രാമീണകന്യക (കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻനായർ)

  തൊഴിലിനോടുള്ള ആത്മസമർപ്പണം ഈ രണ്ടു കാവ്യഭാഗങ്ങളിലും കാണാനാവും. ഇന്ന് തൊഴിൽരംഗത്ത് സമർപ്പണവും മൂല്യബോധവും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഈ വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു മുഖപ്രസംഗം തയാറാക്കുക.

- “ലോകമേ തറവാടു തനിക്കീ,ച്ചെടികളും
  പുൽകളും പുഴുക്കളും കൂടിത്തൻ കുടുംബക്കാർ”
  എന്റെ ഗുരുനാഥൻ (വള്ളത്തോൾ)

  മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികൾ ‘കേക’ വൃത്തത്തിലാണ് രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതേ വൃത്തത്തിലാണ് ‘കാളകൾ’ എന്ന കവിതയും. രണ്ടു കവിതകളും ഭാവപൂർണതയോടെ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കുക.

"കേവലമൊരു കാലിച്ചെറുക്കൻ ഞാനെന്നിട്ടും
കേശവാ, നീയെന്തെന്നെയിത്രമേൽ സ്നേഹിക്കുവാൻ"
ഓർമ്മയ്ക്കു താലോലിക്കാൻ (യൂസഫലി കേച്ചേരി)

"വായനക്കാർക്കിഷ്ടമാണെങ്കിൽ സങ്കൽപ്പ-
വായുവിമാനത്തിലേറിയാലും
പ്രീതരായ് സഞ്ചാരം ചെയ്യാം നമുക്കൽപ്പം
ഭൂതകാലാകാശവീഥിയിങ്കൽ"
കിളിക്കൊഞ്ചൽ (വള്ളത്തോൾ)

"പാതിരാക്കോഴി വിളിപ്പതും കേൾക്കാതെ
പാടത്തു പുഞ്ചയ്ക്കു തേവുന്നു രണ്ടുപേർ"
പടയാളികൾ (വൈലോപ്പിള്ളി)

കവിതാഭാഗങ്ങൾ താളത്തിൽ ചൊല്ലിനോക്കൂ. എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കണ്ടെത്താനായോ? എന്തുകൊണ്ട്? വിശദമാക്കുക.

പദകോശം

ആകാരം	- രൂപം
ഉൽക്കടം	- വർധിച്ച
ഓളി	- ഓരി, കൂവൽ
കരാളം	- ഭയങ്കരം
ഘനം	- ഭാരം
പഞ്ഞം	- ക്ഷാമം
പുഞ്ചക്കൃഷി	- മേടമാസത്തിലെ കൃഷി
പ്രഹരം	- അടി
മന്ന്	- ഭൂമി
വിഷക്കാവ്	- സർപ്പക്കാവ്
സ്വച്ഛം	- സുഖമുള്ള, തെളിഞ്ഞ